

OCENA
dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego
doktora Wojciecha Piontka w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie nauk
ekonomicznych, w dyscyplinie ekonomia

- wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego z dnia 23 maja 2016 roku

1. Krótka informacja o przebiegu kariery zawodowej Habilitanta

Pan doktor Wojciech Piontek jest absolwentem Wydziału Ekonomii Akademii Ekonomicznej w Katowicach, gdzie uzyskał tytuł magistra na dwóch specjalnościach: Ekologii (1995) oraz Finansów i bankowości (1996). Rozprawę doktorską obronił w 2000 roku na Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu (Wydział Gospodarki Regionalnej i Turystyki) uzyskując stopień doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie ekonomia.

Habilitant działalność naukowo-dydaktyczną rozpoczął jeszcze przed obroną pracy magisterskiej podejmując pracę na Akademii Ekonomicznej w Katowicach jako asystent-stażysta, gdzie po ukończeniu studiów został zatrudniony na stanowisku asystenta (1995-2002). Dodatkowo, w latach 1998-2000 był zatrudniony w Instytucie Zarządzania i Marketingu Politechniki Białostockiej. Od 1 października 2002 roku dr Piontek pracował jako adiunkt w Katedrze Teorii i Programowania Rozwoju Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku Białej, a od września 2011 roku jest zatrudniony w Katedrze Przedsiębiorczości Międzynarodowej i Finansów Wyższej Szkoły Biznesu w Dąbrowie Górniczej.

2. Ocena dorobku naukowego

2.1 Ocena ilościowa

Zgodnie z informacją zawartą w przedłożonej do recenzji dokumentacji, na dorobek habilitacyjny doktora Wojciecha Piontka w ujęciu ilościowym składają się 64 prace naukowe, do których zaliczono:

- 7 monografii,
- 19 rozdziałów w monografiach,
- 17 artykułów w czasopismach naukowych,
- 11 publikacji w czasopismach branżowych i popularno-naukowych,
- 2 publikacje w ramach materiałów konferencyjnych i szkoleniowych,
- redakcję 4 monografii.

Monografie wchodzące w zakres wykazanego przez Habilitanta dorobku, wydane zostały w latach 2000, 2002, 2003, 2008 (2x), 2011 oraz 2015, co wskazuje na intensywną i regularną aktywność publikacyjną dr Wojciecha Piontka. Dwie spośród siedmiu pozycji monograficznych to prace samodzielne. Pierwsza z nich, zatytułowana *Gospodarowanie odpadami komunalnymi jako czynnik wzrostu gospodarczego*, została wykazana jako główne osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 16 ust. 2 ustawy. Druga natomiast obejmuje podręcznik dla studentów z zakresu finansów publicznych. Poza jednym wyjątkiem - Słownika bioetyki, biopolityki i ekofilozofii - udział Habilitanta w przygotowaniu pozostałych monografii jest znaczący i waha się w granicach od 38% do 55%. Wszystkie monografie zostały wydane w języku polskim.

Habilitant jest także autorem 8 i współautorem 11 rozdziałów w monografiach, które ukazywały się systematycznie od 2000 do 2014 roku. W odniesieniu do artykułów zbiorowych, udział doktora Wojciecha Piontka kształtował się na wysokim poziomie, od 40% do 70%. Wszystkie wykazane rozdziały zostały opublikowane w języku polskim.

Do wykazanego dorobku naukowego doktor Wojciech Piontek zaliczył 18 artykułów w czasopismach naukowych, które opublikowano w latach 2000-2016. Ukazywały się one regularnie, w rocznych lub dwuletnich odstępach czasu. W 39% tych publikacji Habilitant jest samodzielnym Autorem, w pozostałych przypadkach są to publikacje współautorskie. Warto zaznaczyć, że Habilitant jest także autorem lub współautorem 11 publikacji w czasopismach branżowych i popularno-naukowych. Spośród wszystkich artykułów, trzy przygotowano w języku angielskim, pozostałe to prace polskojęzyczne.

Habilitant uczestniczył w trzech projektach badawczych finansowanych ze środków Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego, z czego w dwóch pełnił rolę kierownika. Ponadto zrealizował dwa projekty badawcze w ramach badań statutowych.

Doktor Wojciech Piontek jest współautorem dwóch artykułów w materiałach konferencyjnych, a także w zakres Jego dorobku wchodzi wygłoszenie referatów na 8 konferencjach krajowych oraz aktywny udział w 18 innych konferencjach naukowych.

Dokonując szacunkowego zestawienia wartości punktowej wykazanego dorobku¹ - w przeliczeniu na indywidualny udział Habilitanta - ustalono, iż jego parametryczna wartość wynosi ok. 208 punktów w wariacie optymistycznym^{2,3} oraz ok. 163 punkty w wariacie pesymistycznym⁴, co wydaje się stanowić dobrą podstawę do wszczęcia procedury habilitacyjnej. Do tego dorobku należy jeszcze dodać punkty za cztery opracowania *Raport o gospodarce odpadami opakowaniowymi w Polsce* (w latach 2002, 2003, 2004, 2005). Łączna ich wartość wynosi 60 punktów, a po podziale wg liczby Autorów na Habilitanta przypadłoby 22,5.

2.2 Ocena jakościowa

W 16-letnim okresie, od obrony pracy doktorskiej (2000) do złożenia wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego (2016), doktor Wojciech Piontek aktywnie i konsekwentnie realizował działalność naukowo-badawczą, czego dowodem jest Jego cały dorobek, nie tylko publikacje naukowe. Zainteresowania Habilitanta na

---

¹ **W odniesieniu do autorstwa monografii, rozdziałów w monografiach i redakcji naukowej monografii:**

- Z okresu 2000-2014 na podstawie:

<http://biblioteka.awf.poznan.pl/index.php?option=content&task=view&id=346>

- Z okresu 2015-2016 na podstawie: Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym.

W odniesieniu do autorstwa artykułów w czasopismach naukowych:

- Baza czasopism Arianta <http://www.arianta.pl/>
- Wykazy czasopism naukowych, zgodnie z § 14 ust. 3 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 13 lipca 2012 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym (Części A, B, C).

W obliczeniach nie uwzględniono kierownictwa projektami badawczymi i autorstwa ekspertyz.

² Przyjmując, że dwa artykuły skierowane do recenzji (pozycja 17 i 18 wykazu, str. 8 Wniosku) przejdą pomyślnie proces recenzji i zostaną opublikowane oraz że rozdział w monografii obejmuje ½ arkusza wydawniczego.

³ Wynik ten jest zbieżny z punktacją dorobku przygotowaną przez Habilitanta (nadesłaną już po sporządzeniu niniejszej recenzji).

⁴ Przyjmując, że dwa artykuły skierowane do recenzji (pozycja 17 i 18 wykazu, str. 8 Wniosku) nie przejdą pomyślnie procesu recenzji i nie zostaną opublikowane oraz że rozdział w monografii obejmuje 1 arkusz wydawniczy.

przestrzeni lat ewoluowały i można w nich wyróżnić cztery obszary. Prace z pierwszego okresu zostały poświęcone problematyce zintegrowanego rachunku efektywności. Wskazać tu można przede wszystkim monografię *Rachunek ekonomiczny w ochronie środowiska*, a także wybrane rozdziały w monografiach. Problematyka efektywności stanowiła kontynuację zainteresowań naukowych z okresu przygotowania pracy doktorskiej (zatytułowanej *Rachunek sozoekonomiczny efektywności wydatkowania środków funduszy ekologicznych*). W tym samym okresie zainteresowania Habilitanta objęły także problematykę finansowania ochrony środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem finansowania celowego i pomocy publicznej, instrumentów ekonomicznych ochrony środowiska oraz finansowych aspektów funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami. Należy podkreślić, iż prace te były tworzone w okresie końcowego etapu negocjacji akcesyjnych i podpisania traktatu akcesyjnego, a więc jednocześnie w trakcie realizacji intensywnych działań w zakresie polityki na rzecz integracji Polski z Unią Europejską oraz trwania działań dostosowawczych do standardów europejskich. Jest to jednocześnie okres, w którym pojawiają się pierwsze publikacje Habilitanta z tego zakresu. W tym świetle podejmowanie przez Niego problematyki dotyczącej roli i funkcjonowania Funduszy Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w aspekcie integracji Polski z Unią Europejską oraz oceny systemu finansowania ochrony środowiska w Polsce na tle innych krajów UE, należy uznać za wysoce uzasadnione i wartościowe. Doktor Wojciech Piontek w swoich pracach z tego okresu przeprowadził analizę polityki spójności w aspekcie gospodarki odpadami w Polsce, a także ocenił efektywność wykorzystania środków funduszy strukturalnych przeznaczonych na gospodarowanie odpadami w okresach programowania 2004-2006 i 2007-2013. W tym miejscu warto wspomnieć dorobek Habilitanta dotyczący dopuszczalności pomocy publicznej. Na dorobek ten składają się nie tylko publikacje naukowe i udział w projekcie finansowanym z badań statutowych, ale także współautorstwo ekspertyzy wykonanej na zlecenie Konfederacji Pracodawców Polskich, a obejmującej ocenę konsekwencji wdrożenia prawodawstwa wspólnotowego w zakresie dopuszczalności pomocy publicznej dla systemu finansowania ochrony środowiska (2001). W kontekście problematyki finansowania ochrony środowiska wart podkreślenia jest także fakt, iż Habilitant jest samodzielnym autorem podręcznika dla studentów wyższych szkół ekonomicznych z zakresu finansów publicznych (2003).

Wkład Habilitanta to nie tylko dorobek z zakresu systemu finansowania ochrony środowiska w Polsce, ale także podejmowanie dyskusji i proponowanie rozwiązań w zakresie problemów z implementacją prawa europejskiego do polskiej praktyki w zakresie odpadów, ze szczególnym uwzględnieniem odpadów opakowaniowych, odpadów sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz odpadów biodegradowalnych. Implementacja prawa unijnego skutkowałą koniecznością dostosowania w zakresie wielu ważnych sfer działalności sektora gospodarki odpadami (terminologii, klasyfikacji odpadów, ewidencji i sprawozdawczości, zasad tworzenia planów gospodarki odpadami). Przedsiębiorcy zyskali nowe obowiązki wynikające z: *Ustawy o odpadach*, *Ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie depozytowej i opłacie produktowej* oraz *Ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych*. W tym kontekście warto odnotować, że Habilitant jest współautorem czterech raportów opublikowanych w 2003, 2004, 2005 i 2006 roku dotyczących gospodarki odpadami opakowaniowymi w Polsce w poszczególnych latach. Wartość merytoryczna tych raportów polega nie tylko na zestawieniach statystycznych (obejmujących wykazy strumienia opakowań wprowadzanych na rynek oraz uzyskiwane poziomy odzysku i recyklingu), ale także na krytycznej ocenie funkcjonowania całego systemu oraz na analizie możliwości jego rozwoju. W odniesieniu do problematyki gospodarki odpadami, wysoka wartość dorobku doktora Wojciecha Piontka wynika także z jego dużego doświadczenia praktycznego i wieloletniej współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego. Habilitant jest autorem/współautorem 8 projektów, z których 5 bezpośrednio dotyczyło opracowania koncepcji systemu gospodarki odpadami w konkretnej lokalizacji. We wszystkich przypadkach był On kierownikiem projektu. Ponadto, w latach 2012 i 2013 doktor Wojciech Piontek koncepcyjnie i redakcyjnie opracował dwa wydania poradnika przeznaczonego dla gmin i służącego jako wsparcie w implementacji nowych rozwiązań zawartych w *Ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach*. Wysoko oceniam także regularną współpracę Habilitanta z Ministerstwem Środowiska. W latach 2000-2015 był on (współ)wykonawcą 8 projektów, z czego w dwóch przypadkach pełnił funkcję kierownika. Projekty te dotyczyły z jednej strony oceny efektów polityki państwa w zakresie zagospodarowania odpadów (2004) i analizy kosztów postępowania z odpadami opakowaniowymi (2005, 2006), ale z drugiej także opracowania sposobu wdrożenia dyrektywy 2002/96/WE (2005), czy też analizy możliwości realizacji

obowiązku odzysku odpadów opakowaniowych (2007). Analiza zaprezentowanego dorobku dotyczącego gospodarki odpadami pozwala sądzić, że Habilitant posiada nie tylko gruntowne przygotowanie teoretyczne w tym zakresie, ale jest jednocześnie praktykiem z wieloletnim doświadczeniem. Jego systematyczna aktywność i intensywna współpraca z praktyką gospodarczą, jednostkami samorządu terytorialnego i organami administracji rządowej dowodzi, iż jest uznanym i cenionym ekspertem. Co więcej, na zgromadzony dorobek składają się nie tylko analizy i identyfikacja potencjalnych problemów w zakresie implementacji i funkcjonowania systemu gospodarki odpadami, ale często są to konkretne propozycje rozwiązania tych problemów.

Rozwój gospodarczy i polityka klimatyczna to ostatni obszar badawczy, którego dotyczy przedstawiony do oceny dorobek. Transformacja w kierunku gospodarki niskoemisyjnej stanowi jedno z najpoważniejszych wyzwań gospodarczych i środowiskowych stojących obecnie przed Unią Europejską i państwami członkowskimi. W tym kontekście pojawia się pilna konieczność stworzenia ram dla budowy optymalnego modelu nowoczesnej, zasobooszczędnej i innowacyjnej gospodarki zdolnej do konkurencji na europejskim oraz globalnym rynku. Z tego punktu widzenia podjęta przez Habilitanta tematyka może być uznana za aktualną, ważną i w pełni uzasadnioną. Jednym z głównych celów Narodowego Programu Rozwoju Gospodarki Niskoemisyjnej jest poprawa efektywności gospodarowania surowcami i materiałami (w tym odpadami) oraz promowanie wzorców zrównoważonej konsumpcji i produkcji. Tym i podobnym zagadnieniom Habilitant poświęca sporo uwagi, dążąc w konsekwencji do zaproponowania i oceny potencjalnych scenariuszy/modeli przyszłego systemu gospodarczego. Zasadniczą pozycję w tym obszarze stanowi samodzielna monografia Habilitanta zatytułowana *Gospodarowanie odpadami komunalnymi jako czynnik wzrostu gospodarczego* (2015) uznana za osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 16 ust. 2 ustawy. Jednakże prócz wymienionej powyżej publikacji, należy wspomnieć także zredagowaną przez dr Piontka monografię *Fundusze strukturalne jako instrument wsparcia rozwoju gospodarki niskoemisyjnej i zasobooszczędnej* (2011), a także następujące artykuły i rozdziały w monografiach *Implikacje teorii wyboru publicznego dla budowy gospodarki niskoemisyjnej i zasobooszczędnej* (2012), *Czynniki rozwoju gospodarczego w koncepcji gospodarki niskoemisyjnej i zasobooszczędnej* (2012), *Handel emisjami jako instrument ekonomiczny polityki ekologicznej. Analiza zalet i wad*

instrumentu (2008) oraz Rozwój gospodarczy Polski w świetle realizacji celów Protokołu z Kioto (2007).

W unijnym planie działania dotyczącym przejścia na gospodarkę niskoemisyjną wskazuje się, że do 2050 r. UE powinna zmniejszyć emisje GHG o 80 proc. w stosunku do poziomu z 1990 r. Kluczowymi etapami w realizacji tego celu byłoby osiągnięcie 40 proc. redukcji emisji do 2030 r. i 60 proc. – do 2040 r. Realizacja tak ambitnych celów wymagać będzie zaangażowania i intensywnych działań we wszystkich sektorach gospodarki. Oznacza to także konieczność podjęcia strategicznych decyzji i ich konsekwentne realizowanie przez następnych kilkanaście, a nawet kilkadziesiąt lat. Decyzje te dotkną popytową i podażową stronę rynków. Mowa nie tylko o zmianach technologicznych i infrastrukturalnych, ale także, a może przede wszystkim, o konieczności zmiany podejścia światopoglądowego. Racjonalizacja procesów produkcji i konsumpcji, preferowanie produktów wysokiej jakości projektowanych z uwzględnieniem perspektywy całego cyklu życia (Life Cycle Thinking) i zgodnie z zasadami Projektowania dla Środowiska (Design for Environment) to wyzwanie zarówno dla producentów, jak i konsumentów. W dobie ciągłego wzrostu wydajności produkcji, „wytwarzania produktów dla samego ich wytwarzania”, powszechnego stosowania planowanego postarzania produktów, a jednocześnie w dobie konsumentów nawykłych do wycofywania z użytkowania produktów tylko z racji ich starzenia moralnego, a nie fizycznego, potencjalny powrót do wydłużania trwałości produktów i maksymalizowania ich jednostkowej użyteczności, oznaczałby niższą rotacyjność produktów na rynku, mniejszy popyt (ilościowo) i mniej – choć jakościowo lepszych - produktów w koszyku dóbr i usług konsumenta. Wydaje się to być kierunkiem pożądanym, choć w praktyce trudnym do zaakceptowania przez przedsiębiorców niezainteresowanych ograniczaniem produkcji. Kluczową kwestią pozostaje, jak pogodzić zapewnienie wysokiej jakości życia obecnym i przyszłym pokoleniom, z racjonalnym korzystaniem z dostępnych zasobów? Jak rozwiązać/minimalizować problem sprzeczności pomiędzy celami gospodarki kapitalistycznej, a ograniczeniem odpadogenności? W swej monografii *Gospodarowanie odpadami komunalnymi jako czynnik wzrostu gospodarczego* doktor Wojciech Piontek udziela odpowiedzi na te pytania i proponuje nowe spojrzenie na odpady oraz na problem odpadogenności. W miejsce traktowania odpadów jako następstwa procesów wzrostu gospodarczego Habilitant postuluje, aby traktować je jako czynnik wzrostu gospodarczego.

Zgodnie z tym, proponuje trzy modele gospodarowania odpadami, w których zakłada, że „procesy zarządzania zasobami i materiałami pełnią funkcję endogenicznego czynnika wzrostu gospodarczego” (Op. Cit., str. 192). Wszystkie opracowane przez Habilitanta modele zorientowane są na pobudzanie wzrostu gospodarczego, powiększanie bogactwa oraz zatrudnienia przy zachowaniu wymogów środowiska oraz rozwiązywaniu odpadów i odpadogenności” (Op. Cit., str.193). Różnią się one postrzeganiem rozwoju, zakresem udziału władzy publicznej, wzorcami produkcji i konsumpcji, a także podejściem do rozwiązywania samego problemu odpadogenności. W modelu rynkowym – nieoptymalnym z punktu widzenia gospodarki niskoemisyjnej i zasobooszczędnej - priorytetem jest wzrost gospodarczy i maksymalizacja zysku, którym towarzyszy wzrost konsumpcji oraz ciągłe powiększanie strumienia odpadów. Problem zwiększanej odpadogenności nie jest rozwiązywany poprzez zapobieganie ich powstawaniu, ale poprzez rozwój systemu gospodarowania odpadami. Kluczową rolę odgrywa w tym modelu sposób kształtowania ceny zasobów naturalnych jako ceny rynkowej. Z jednej strony nie odzwierciedla ona (zaniża) rzeczywistej wartości zasobów, z drugiej zaś wpływa negatywnie na opłacalność procesów recyklingu i pozyskiwania surowców ze źródeł wtórnych. Dodatkowo, według założeń Habilitanta, w modelu rynkowym dominuje strategia planowanego postarzania produktów oraz ich niskiej jakości, co wymusza częstsze zakupy i wzmaga nadkonsumpcję. W modelu tym istnieją znaczące różnice w cenie produktów niskiej i wysokiej jakości (renta środowiskowa producenta), co zmniejsza zainteresowanie konsumentów produktami proekologicznymi. Alternatywą dla modelu rynkowego są modele środowiskowe opracowane w dwóch wariantach: modelu wolnorynkowego wykorzystującego rzeczywiste ceny zasobów (model zasobowy) oraz modelu wolnorynkowego opartego na ochronie praw własności (model praw własności). Modele środowiskowe charakteryzuje podejście oparte na zrównoważonym rozwoju oraz braku zaangażowania państwa. W pierwszym modelu stosowanie rzeczywistej ceny zasobów naturalnych prowadzi do „przewartościowania celów aktywności gospodarczej, procesu produkcji i konsumpcji, a także zagospodarowania odpadów” (Op. Cit., str.226). W ramach omawiania modelu zasobowego, Habilitant dokonuje analizy zmian cen i popytu na dobra wysokiej oraz niskiej jakości. Dzięki rzeczywistej cenie zasobów uruchomiony zostaje mechanizm zrównywania ceny produktów o odmiennej jakości, co w konsekwencji powinno doprowadzić do ograniczenia lub nawet wyeliminowania z rynku produktów nietrwałych i nieekologicznych

(zasobochłonnych i odpadogennych). Habilitant omawia sposoby kształtowania cen zasobów na poziomie ceny rzeczywistej (limity produkcyjne, podatki Pigou) i dokonuje analizy ich silnych i słabych stron. W drugim modelu środowiskowym podstawą wyceny wartości zasobów jest mechanizm ochrony praw własności polegający na założeniu, że zjawiska przyczyniające się do powstawania odpadów i samo wytworzenie odpadów stanowią naruszenie własności prywatnej lub publicznej. Habilitant określa rolę państwa w tym modelu (zredukowaną do minimum) oraz charakteryzuje każde ogniwo systemu wraz ze wskazaniem sposobu naruszania praw własności wynikającym z funkcjonowania tego ogniwa.

Zaproponowane przez Habilitanta modele środowiskowe stanowią wartościową propozycję funkcjonowania systemów gospodarowania odpadami w gospodarce niskoemisyjnej i zasobooszczędnej. Nie wymagają one wsparcia instytucjonalnego, bowiem rola władzy publicznej ograniczona jest do minimum. Podstawą mechanizmu funkcjonowania tych systemów i warunkiem ich powodzenia jest poprawnie ukształtowana cena zasobów (model zasobowy) lub realnie egzekwowana ochrona praw własności (model praw własności). W obu modelach realną szansę na zaistnienie w praktyce mają zrównoważone wzorce produkcji. W pierwszym przypadku poprzez ograniczanie skali produkcji oraz skupienie się na wytwarzaniu dóbr i usług o lepszej jakości (w tym jakości ekologicznej), a w drugim przypadku poprzez poszukiwanie przez producentów innowacji technologicznych umożliwiających maksymalne ograniczenie negatywnego oddziaływania procesów produkcyjnych na środowisko (aby minimalizować przypadki naruszenia praw własności i powody do formułowania roszczeń ze strony różnych zainteresowanych stron).

Monografia *Gospodarowanie odpadami komunalnymi jako czynnik wzrostu gospodarczego* (2015) uznana za osiągnięcie naukowe, o którym mowa w art. 16 ust. 2 ustawy, stanowi finalne dokonanie Habilitanta, którym udowadnia, że posiada gruntowne przygotowanie teoretyczne z zakresu historii myśli ekonomicznej, ekonomii (w tym ekonomii środowiska i zasobów naturalnych oraz ekonomii ekologicznej) oraz gospodarki odpadami. Monografia wydaje się stanowić kwintesencję wiedzy i wieloletniego doświadczenia nabytych przez Habilitanta w zakresie wszystkich omawianych wcześniej obszarów badawczych. Pracą tą udowadnia, że problematykę odpadów zna dobrze (także w ujęciu historycznym)

i rozumie mechanizmy oraz czynniki kształtujące funkcjonowanie systemu zagospodarowania odpadów w perspektywie mikro i makroekonomicznej. Monografia dowodzi także umiejętności Habilitanta do dokonywania krytycznej oceny oraz odwagi w formułowaniu własnych opinii (nierzadko silnie krytycznych). Pewne zastrzeżenia budzi miejscami zbyt obrazowy (np. porównanie do morderstwa str. 113, odniesienie do aborcji i eutanazji str. 136) lub zbyt „politycznie zaangażowany” (np. treść na stronie 136-137) język narracji monografii, który – w moim przekonaniu - nie do końca przystoi pracy naukowej na takim poziomie. Choć, co należy podkreślić, dotyczy to nielicznych miejsc, bowiem generalnie praca jest napisana bardzo ciekawym i poprawnym stylistycznie językiem wskazującym na biegłą znajomość podejmowanej problematyki i funkcjonującej w jej ramach terminologii fachowej.

W mojej ocenie jedyną, ale istotną, słabością zaprezentowanego dorobku naukowego doktora Wojciecha Piontka jest brak umiędzynarodowienia. Spośród wszystkich wymienionych publikacji, żadna nie ukazała się w czasopiśmie posiadającym współczynnik wpływu (IF) i znajdującym się w bazie JCR. Dwie publikacje w języku angielskim zostały złożone w czasopismach z części B wykazu czasopism MNIŚW i w chwili złożenia wniosku posiadały status „w recenzji”! Brak umiędzynarodowienia dorobku skutkuje zerowym wskaźnikiem cytawalności w bazie Web of Science i zerowym indeksem Hirscha wg WoS (wg Google Scholar liczba cytowań dorobku od 2000r. wynosi 53, a h-indeks od 2001 - 3). W dorobku nie wykazano także żadnego wygłoszenia referatu na konferencji zagranicznej, ani stażu zagranicznego. Pozostaje w tej kwestii wyraźny niedosyt, bowiem dorobek Habilitanta dowodzi jego dużej aktywności na różnych polach działalności naukowo-dydaktycznej, a tematyka - szczególnie podejmowana w ostatnim okresie - nawiązuje do realnych problemów, wobec których stoi dziś cała gospodarka UE. Biorąc pod uwagę długi, bo aż 16 letni, okres od obrony doktoratu do złożenia wniosku, trudno też szukać usprawiedliwienia dla braku umiędzynarodowienia dorobku w czasochłonnych cyklach publikacyjnych w wydawnictwach czasopism wysokopunktowanych.

W tym kontekście warto odnotować przejaw umiędzynarodowienia dorobku doktora Wojciecha Piontka tj. Jego uczestnictwo w projekcie współrealizowanym przez Protestantcki Instytut Badań Interdyscyplinarnych w Heidelbergu.

3. Ocena działalności organizacyjnej

Bardzo pozytywnie oceniam działalność organizacyjną doktora Wojciecha Piontka. W licznych przypadkach realizowanych projektów (badawczych lub opracowań na rzecz podmiotów gospodarczych, instytucji administracji rządowej lub jednostek samorządu terytorialnego) pełnił rolę kierownika. Był członkiem 5 komitetów organizacyjnych konferencji, z czego w trzech pełnił funkcję przewodniczącego. Dwukrotnie został powołany przez Ministra Rozwoju Regionalnego na eksperta w dziedzinach (1) zanieczyszczenie i ochrona powietrza oraz (2) gospodarka odpadami komunalnymi i przemysłowymi. Był autorem 3 szkoleń z zakresu gospodarki odpadami i ochrony środowiska w procesach produkcyjnych.

W zakres działalności organizacyjnej można zaliczyć także popularyzowanie nauki przez doktora Wojciecha Piontka poprzez uczestnictwo w Festiwalach Nauki, a także przeprowadzenie wykładów w ramach Dąbrowskiego Uniwersytetu Dziecięcego. Ponadto zorganizował i/lub uczestniczył w trzech wyjazdach studialnych dla studentów.

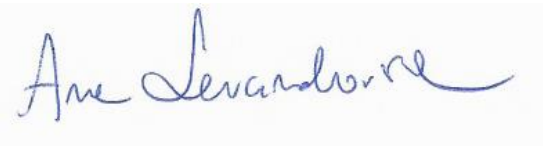
4. Ocena działalności dydaktycznej

Habilitant wykazał się dużą aktywnością także w odniesieniu do działalności dydaktycznej. W całej karierze prowadził wykłady z różnych przedmiotów, w tym z zakresu finansów publicznych, finansów samorządowych, finansowania jednostek budżetowych, gospodarką odpadami, czy handlu zagranicznego. W chwili składania wniosku prowadził autorskie wykłady z sześciu przedmiotów: makroekonomia, mikroekonomia, nowe nurty w ekonomii, ekologiczność, zarządzanie środowiskowe w przedsiębiorstwie, techniki i technologie recyklingu. Od 2000 roku sprawował funkcję promotora 150 prac licencjackich i magisterskich oraz był recenzentem 400 prac. Jest także opiekunem Studenckiego Koła Naukowego „Climate Changes” w Wyższej Szkole Biznesu w Dąbrowie Górniczej. Dowodem na zaangażowanie i realizowanie działalności dydaktycznej na wysokim poziomie jest fakt, że Habilitant uzyskał wyróżnienie za wysokie wyniki w studenckiej ocenie jakości kształcenia oraz za aktywną działalność organizacyjną na rzecz Wyższej Szkoły Biznesu w Dąbrowie Górniczej.

5. Ocena końcowa

Mimo pewnej słabości z racji braku umiędzynarodowienia, wyrażam pozytywną opinię o jakości dorobku doktora Wojciecha Piontka. Dorobek ten wskazuje na dojrzałość naukową Habilitanta, Jego umiejętność postrzegania problematyki odpadów w szerokim historycznym kontekście oraz zdolność do identyfikowania i rozwiązywania problemów w podejmowanej tematyce. Wobec aktualności zagadnienia gospodarki niskoemisyjnej i zasobooszczędnej uważam, że dorobek doktora Wojciecha Piontka – ze szczególnym wskazaniem na monografię wykazaną jako główne osiągnięcie - wniesie znaczący wkład w rozwój dyscypliny ekonomia. Działalność organizacyjno-dydaktyczna realizowana była przez Habilitanta na wysokim poziomie, co znajduje potwierdzenie w licznych nagrodach Rektorów różnych uczelni, na których był zatrudniony.

W związku z pozytywną opinią o jakości dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego i w zakresie upowszechniania wiedzy doktora Wojciecha Piontka stwierdzam, że dorobek ten spełnia wymogi *Ustawy o tytule i stopniach naukowych oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki* z dnia 14 marca 2003 roku z późniejszymi zmianami, a doktor Wojciech Piontek zasługuje na nadanie Mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ekonomicznych w dyscyplinie *ekonomia*.

Monachium, 22.11.2016